

566

1803. Γνωστοποίησις Γερουσίας Ἐπτανησίας Πολιτείας, ἀπὸ 17 Ὀκτ., πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Νήσων, ὅπως μὴ περιθάλλουν τοὺς ἐκ τῆς Ἡπείρου καταφεύγοντας εἰς Ἐπτάνησον «ληστές», ἢ τὰς οἰκογενείας των, ἐπὶ ποινῇ «να τοῦ γκρεμνησθῇ τὸ ὀσπίτιον ὁποῦ ἐδέχθη τοὺς αὐτοὺς κακοτρόπους, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἀγαθὰ του θέλει . . . κονφισκαρισθοῦν . . .», ἐν 143, σ. 33–36· («λησταὶ» χαρακτηρίζονται οἱ κατὰ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ πολεμοῦντες Σουλιῶται, κλπ.).

567

1803. Πρακτικὸν συναφίου καπήλων Ὑδρας, τῆς 25 Μαρτίου, ἐν 25, τ. 2, σ. 20.

568

1803. Μπουγιουλντί, 10 Σεπτ., Χουσεῖν πασᾶ, πρὸς τὸν προεστῶτα τῆς νήσου Ὑδρας Γεώργιον Μπουνταύρη, ἐν 204, σ. 217–224.

« . . . Ἄν εἰς τὰ παράλια καὶ νησιά τῆς Ἀσπρης Θαλάσσης εὐρεθῇ τις τῶν περνόντων χαράτζι ραγιάδων . . . νὰ γίνῃ κόνσολος ἢ βίτζε κόνσολος, αὐτὸ τοῦτο, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἐναντίον τόσοι τῶν ἀχτναμέδων, ὅσον καὶ τοῦ τοπικοῦ νιζαμίον, τὰ περάτια καὶ ἔγγραφα, ὅπου ὁ τοιοῦτος ἔχει εἰς χειρὰς του, νὰ μὴν ἔχουν τὸ κῦρος παντάπασιν, ἀλλὰ νὰ νομίζεται ὁ τοιοῦτος ἀπλὸς ραγιάς.

Καὶ νὰ (μὴ) τολμήσουν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ λαμβάνοντες χαράτζι ραγιάδες . . . νὰ ζητήσουν κονσολάτο ἢ βίτζε κονσολάτο. Καὶ νὰ μὴν πέρνουν ἀπὸ τοὺς κονσούλους τῶν εὐρωπαϊκῶν δοβλετίων οὔτε πατένταις . . .

. . . Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν εἶναι συγχωρημένον τὸ νὰ ἀγοράζουν οἱ τοιοῦτοι προτέττοι, εἴτε διὰ λόγου τους, εἴτε διὰ τὰ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας τους, τόσοι ὀσπίτια καὶ ἐργαστήρια, ὅσον καὶ ἄλλα ὑποστατικά. Καὶ νὰ μὴν ἔχουν ἄδειαν νὰ κάμνουν βάκφι καὶ νὰ ἀφιερώνουν μούλκια εἰς τὰ ραγιάδικα μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας.

Καὶ τὰ κορίτζια τῶν ραγιάδων ὅπου ὑπανδρεύονται μὲ τοὺς προτέττους, καὶ τὰ παιδιά, ὁποῦ γεννῶνται ἀπὸ αὐτούς, νὰ νομίζονται κατὰ τοὺς νόμους ραγιάδες καὶ νὰ πληρώνουν ἐπίσης χαράτζι καὶ δόσιμον διὰ τὰ μούλκια καὶ ὑποστατικά τους, ὡσὰν τοὺς λοιποὺς ραγιάδες. Καὶ ἂν οἱ τοιοῦτοι προφασίζονται, πῶς εἶναι προτέττοι, νὰ μὴ γίνονται ἱτιπάρι εἰς τοὺς λόγους τους, οὔτε νὰ εἰσακούονται παντάπασιν.

. . . Ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξ ἀρχῆς ὄντας ραγιάς τοῦ ὑψηλοῦ δοβλετίου καί, ἢ πρὸ τοῦ πολέμου, ἢ καθ' ὃν καιρὸν ἦτον ὁ πόλεμος, ἐτραβήχθη εἰς τὰ χώματα τῆς Νεμτζίας καὶ ἔγινε ραγιάς Νέμτζος καὶ δὲν ἔχει κανένα ἀλακά, οὔτε ἐνοχὴν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἡμῶν ἐπικράτειαν, ὁ τοιοῦτος μετέπειτα, ὅταν ἔλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπικράτειάν μας, ἔχων πατέντα διὰ πραγματείαν του, νὰ γνωρίζεται καὶ νὰ τὸν μεταχειρίζονται ὡσὰν τοὺς ἄλλους προτέττους Νέμτζους, χωρὶς νὰ ἐνοχλῇται ποσῶς ἀπὸ κανένα . . . ».

